



ELS BISBES DE CATALUNYA

AL SERVEI DEL NOSTRE POBLE

25 anys d'Arrels Cristianes de Catalunya

De la portada del llibre editat per Claret

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Amb una clara actitud de servei

Aprofitant els vint-i-cinc anys d'Arrels cristianes de Catalunya, els bisbes de Catalunya han presentat el document conjunt Al servei del nostre poble, que actualitza aquell text reafirmant-ne la validesa i actualitat. Els bisbes valoren la nostra identitat: «reconeixem, diuen, la personalitat i els trets nacionals propis de Catalunya, en el sentit genuí de l'expressió, i defensem el dret a reivindicar i promoure tot el que això comporta, d'acord amb la doctrina social de l'Església». També defensen la contribució històrica i actual de l'Església en la configuració del nostre país: Gaudí i la basílica de la Sagrada Família, dedicada fa poc pel Sant Pare, en són testimonis. Igualment veuen positiva la con-

solidació de la democràcia i les institucions, així com la secularitat i la laïcitat positiva, que «ha passat a la cultura democràtica d'Occident gràcies precisament a l'herència cristiana». Altres aspectes que tracten són la diversitat de valors, la globalització, les migracions, les crisis econòmica, de la família i de l'educació, i l'amenaça de l'equilibri ecològic. El document acaba amb una crida a viure i practicar l'Evangeli de l'esperança, ratificant que la societat vol més testimonis que no pas mestres, reconeix i demana perdó pels errors i mancances comesos per membres de l'Església i proposa al poble cristià dur a terme «una nova embranzida evangelitzadora al servei de tota la societat».

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia | Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols (2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Salm responsorial (Salm 117)

Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo,
perdura eternament el seu amor.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dóna és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou,

el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps...

Lectura de l'evangelí segons sant Joan (20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig, i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

L'última benaurança de Jesús | Pere Casas Font.....

Aquesta és l'última benaurança, segons l'evangelista Joan, que va sortir dels llavis de Jesús: «Feliços els qui creuran sense haver vist.» I aquesta també és la benaurança que hem arriscat de córrer tots els cristians, des de sempre: creure sense haver vist amb els ulls el Crist ressuscitat. És que, per a la fe, el que compta no és «veure» o «ficar la mà en el costat del Senyor» o «esperar miracles o revelacions», sinó refiar-se de la Paraula de Jesús sense saber on ens portarà. En el fons és un vot de confiança a la persona que ens ha dit, que ell és «el camí, la veritat i la vida».

Si en el nostre itinerari humà ens refiem moltes vegades de persones i de coses de què no tenim evidència, per què no ens podem refiar de Jesús que «té paraules de vida eterna»? La fe és fer un camí sense seguretats totals. Un camí que no es té clar, ni es pot preveure un final que no coneixem. Quan, però, hi ha una recerca constant, n'hi ha prou d'obrir-nos al món de l'esperit que va més enllà de la pell.

Molts han cregut i creuen sense haver vist, i seguir aquesta aposta és donar crèdit a una Paraula que traspassa llindars i horitzons materials.



Beat Joan Pau II, el Gran | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

El temps de Pasqua de l'any de gràcia del Senyor 2011 s'inicia amb un gran regal de Déu: la beatificació del papa Joan Pau II, mort el 5 d'abril de l'any 2005. Per als qui hem pogut escoltar, veure, tocar, estimar i obeir al papa Joan Pau II, és un regal immens de Déu poder veure com aquest diumenge segon de Pasqua, dia 1 de maig, el papa Benet XVI l'ha declarat entre els benaurats que són al cel contemplant la glòria de Déu i són intercessors nostres davant el Pare, *Dives in misericordia*, ric en misericòrdia.

Aquesta nostra generació hem rebut el gran regal, no solament del seu llarg i fecund pontificat, sinó el de veure com el Senyor ens el torna a donar com a beat, com aquell que té relació des del cel amb tots nosaltres. El record i les vivències experimentades al llarg dels anys del seu ministeri de successor de sant Pere, en la nostra infantesa, joventut i maduresa, tornen a tenir una nova força, per a tornar a llançar-nos a l'aventura de mirar Jesucrist i tornar a remar mar endins, en la nova evangelització, a la qual ell, tantes vegades, ens urgia.

La data de la seva beatificació el dia 1 de maig, segon diumenge de Pasqua, és, per voluntat del papa Joan Pau II, el diumenge de la Divina Misericòrdia. En aquest diumenge l'evangeli segons sant Joan ens porta a contemplar com el Senyor ressuscitat alena damunt dels seus apòstols dient-los: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats*. La Divina Misericòrdia és la font

de la redempció de la humanitat i aquesta té la seva expressió en el perdó dels pecats. El qui acull l'amor misericordiós de Déu amb cor humil serà salvat. A l'hora de les primeres vespres d'aquest diumenge passava d'aquest món a la casa del Pare.

La data de l'1 de maig també ens recorda la celebració de sant Josep Obrer, aquell que fou *Redemptoris custos*, el custodi del Redemptor, i que amb la suor del seu front va mantenir la família de Natzaret. Aquest jorn en tot el món se celebra el Dia del Treball, en què recordem els qui han donat la vida per la dignitat del treball; per això és també providencial que ell, que fou obrer en la indústria i va ensenyar a l'Església i al món la dignitat del treball humà i de la realitat social, sigui en aquest dia beatificat.

El dia 1 de maig, en la tradició devocional de l'Església, comença un mes especialment dedicat a Maria, la Mare del Senyor. A ella es va unir molt fortament el papa Joan Pau II, quan ja des de petit es va quedar sense mare, i a ella encomanà el seu episcopat i el seu pontificat, *Totus tuus*, tot teu. En la seva encíclica *Redemptoris Mater* ens la va fer descobrir amb una mirada nova i profunda ben unida al seu Fill, *Redemptor hominis*, el Redemptor dels homes. I en la carta apostòlica *Rosarium Virginis Mariae* ens va encoratjar a contemplar els misteris del nostre Redemptor des dels ulls de Maria, resant els misteris del rosari, als quals ell va afegir els misteris de llum.

Agenda litúrgica de la setmana

1 □ Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia. / Cicle A.

Sant Josep Obrer. Sant Segimon, màrtir (†524)

Lectures: Fets 2,42-47 / Salm 117 / 1Pere 1,3-9 / Joan 20,19-31

Litúrgia de les hores: Setmana II

2 □ Dilluns. Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (†373)

Lectures: Fets 1,12-14 / Salm 86 / Efesis 1,3-6,11-12 / Lluc 1,39-47

3 ■ Dimarts. Sant Felip i Sant

Jaume, apòstols (s. I). Santa Emília, verge (†1314).

Lectures: Apocalipsi 12,10-12a / Salm 33 / 1Joan 5,1-5 / Joan 15,1-8

4 □ Dimecres. Sant Florià, màrtir (†304). Santa Pelàgia, màrtir (s. IV).

Lectures: Fets 5,17-26 / Salm 33 / Joan 3,16-21

5 □ Dijous. Sant Teodor, bisbe (†690).

Lectures: Fets 5,27-33 / Salm 33 / Joan 3,31-36

6 □ Divendres. Sant Joan «ante por-

tam latinam» (†s. I) Sant Domènec Savio (†1857).

Lectures: Fets 5,34-42 / Salm 26 / Joan 6,1-15

7 □ Dissabte. Santa Gisela, màrtir (?). Sant August, màrtir (?)

Lectures: Fets 6,1-7 / Salm 32 / Joan 6,16-21.

8 □ Diumenge III de Pasqua / Cicle A.

Santa Maria, mitjantcera de totes les gràcies. Sant Víctor (†303).

Lectures: Fets 2,14.22-33 / Salm 15 / 1 Pere 1,17-21 / Lluc 24,13-35

Bicentenari del naixement del beat Josep Tous i Soler

Comença l'any de gràcia tousià



El dissabte 26 de març del 2011, a la basílica de Santa Maria d'Igualada, va tenir lloc l'acte inaugural d'aquest any de gràcia per a la Congregació de Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, amb una solemne i joiosa eucaristia presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, i concelebrada per un nombrós grup de sacerdots, entre altres, el rector de la parròquia, Mn. Josep Massana, i fra Jacint Duran, provincial dels caputxins.

Eren les onze del matí quan se sentí el toc de les campanes i s'elevà un cant de lloança a Déu pel do de la vida d'aquest fill d'Igualada, el beat Josep Tous i Soler. Després d'una breu introducció recordant la vida d'aquest deixeble de Crist, l'assemblea es disposà a escoltar la Paraula de Déu. Seguidament, el bisbe Romà adreçà als assistents unes sentides paraules sobre la figura d'aquest humil i senzill sacerdot caputxí.

Primer de tot, ens convidà a donar gràcies a Déu pel do de la vida del beat Josep Tous i per la seva recent beatificació, el 25 d'abril del 2010. Alhora, animà a invocar-lo com a intercessor i a mirar-lo com a model de vida cristiana. *Per a l'Església i per a la congregació que ell fundà és avui una gràcia poder celebrar el seu naixement a la mateixa basílica on van tenir lloc el baptisme d'aquest fidel de Crist i apòstol infatigable de l'Evangelí, va afirmar. Continuà dient: La vida del P. Tous no s'entén sense la fe en Crist, la fe cristiana va modelar la seva existència. I afegí: Tampoc no*



s'entén la fortalesa en el beat Josep Tous sense la seva vida de fe i confiança en Déu, lema que va coronar la vivència heroica de totes les seves virtuts.

En la seva homília també destacà la importància, en la vida del beat Josep Tous, del sagrament del baptisme i de l'Eucaristia: *En el baptisme fou constituït hereu de la vida eterna i, a més, amb la recepció d'aquest sagrament va començar una aventura d'amor entre Josep Tous i Jesús. La centralitat de l'Eucaristia en la seva vida va configurar la seva persona amb Crist, el Bon Pastor, que donà la vida per les seves ovelles. L'oblació de la seva vida arribà a la plenitud en l'acte més sacramental en la vida d'un sacerdot, la celebració de l'Eucaristia. Finalment, proclamà que el nostre món necessita sacerdots com el beat Josep Tous, cristians compromesos i fidels, sense oblidar la roca de la qual hem estat tallats, sense oblidar les nostres fonts: la gràcia i la vida dels sagraments.*

Arribats al moment de les pregàries, representants de les diferents comunitats educatives i religioses presentaren a Déu les seves necessitats, invocant la intercessió del beat Josep Tous. Seguidament, en el moment de l'ofertori, tot actualitzant el carisma llegat pel beat Josep Tous, s'oferiren a Déu diferents símbols relacionats amb la seva vida i obra, així com amb l'apostolat que avui realitzen les Germanes Caputxines seguint les petjades del seu fundador.

Abans de rebre la benedicció final, el bisbe llegí una carta enviada pel secretari d'Estat del Vaticà, cardenal Tarcisio Bertone, en nom de Benet XVI, donant la seva benedicció apostòlica a la Congregació de Caputxines





de la Mare del Diví Pastor i a totes les persones que amb elles col·laboren en la seva activitat apostòlica. En un dels fragments diu: *El Senyor realment ha fet obres grans per la seva Església a través del geni espiritual del P. Tous i la fidel col·laboració de les seves filles. Desitjo que les celebracions i les iniciatives en què participaran tots els membres de la vostra gran família portin un aire de renovació i estímul, no solament a l'Església particular de Vic, bressol del seu naixement, sinó a tot Espanya i Llatinoamèrica.*

En sortir de l'eucaristia, en un clima molt festiu i alegre, tots els participants gaudiren de l'actuació de la Moixiganga d'Igualada. Tot seguit, els participants encaminaren els seus passos cap a la Casa Natal del beat Josep Tous, on s'oferí una visita guiada pels diferents espais de l'habitatge:

–La cripta, on reposen les seves despulles. Amb unes senzilles paraules per part d'una germana, hom convidà els assistents a la reflexió i a la pregària.

–La Sala Josep Tous: a través dels documents i objectes esposats en tres vitrines es va poder resseguir la història del P. Tous i de la Congregació.

–La capella on es pot venerar una relíquia del beat Josep Tous. Aquí tingué lloc una breu explicació de la història de la casa i de l'apostolat actual que les germanes hi desenvolupen.

El programa del dia continuà pujant fins a Montserrat, on es va compartir un dinar de germanor i es visità la basílica, tot invocant la Moreneta. Va ser un dia ple de vivències i records que, durant aquest bicentenari que iniciem, ben segur que podran recordar aquells que han tingut l'oportunitat d'assistir-hi.

Amb aquests actes les Germanes Caputxines obren un seguit de celebracions i activitats que al llarg d'aquest any es duran a terme, a les quals tothom és convidat a participar per tal de conèixer i estimar encara més aquest beat de la nostra terra, Josep Tous, a qui demanem que intercedeixi per tots nosaltres i ens ajudi a viure l'avui «amb fe i confiança en Déu».

Presentació del programa d'actes

31 de març de 1811. Neix a Igualada Josep Tous i Soler. Passats dos segles del seu naixement, us convidem als actes amb els quals volem commemorar aquesta efemèride. Entre altres:

26 de març del 2011. Santa Maria d'Igualada: eucaristia d'obertura de l'any del bicentenari.

27 de maig del 2011. Presentació de les bases del concurs «Bicentenari del naixement del B. Josep Tous», obert a la participació de persones de totes les edats i amb modalitats ben diverses. Termini de lliurament: 23 de novembre del 2011.

11-13 de juny del 2011. Tolosa de Llenguadoc: visita dels llocs on va viure durant el seu exili a França.

Juny-juliol 2011. Diversos recorreguts per la ciutat de Barcelona resseguint els indrets que el beat Josep Tous va freqüentar.

24 de setembre del 2011. Ruta tousiana per Catalunya: Ripoll, Sant Quirze de Besora, Montesquiu...

12 de novembre del 2011. Simposi sobre la vida i obra del beat Josep Tous i Soler a l'Escola Josep Tous de Barcelona.

31 de març del 2012. Cloenda d'actes l'any del bicentenari.

Primer de maig 2011 | Pastoral obrera de Catalunya

Heus ací les reflexions que fan públiques els moviments obrers cristians de Catalunya i Balears (ACO, GOAC, JOC, MIJAC, Capellans Obrers, Religioses en Barris i delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya) amb motiu d'aquesta diada.

Mirant la realitat actual percebem (la llista original és més llarga): segons Càritas, el 12% de les llars espanyoles se situen per sota del llindar de la pobresa; el 36% tenen com a principal font d'ingressos una pensió. Amb els diners donats als bancs n'hi hauria prou per a erradicar la fam al món durant 600 anys. L'estatut del treballador considera l'ocupació temporal com una excepció de la norma; tanmateix, un terç de l'ocupació continua essent temporal. Hem muntat un estil d'economia i de vida en el qual hem abusat dels diners inexistents, tant a nivell institucional com personal, i ens ha mancat el valor de l'hospitalitat i de la solidaritat. Vivim una dictadura del mercat...

Sentint la realitat actual a la llum de la fe, se'ns recorda: *Si algú que posseeix béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les entranyes, com pot habitar dintre d'ell l'amor de Déu?* (1Jn 3, 17). *Davant la realitat actual, en l'estructura de la qual es troben profundament inserits tants conflictes, causats per l'home, i en la qual els mitjans tècnics —fruit del treball humà— juguen un paper primordial, cal recordar sobretot un principi ensenyat sempre per l'Església. És*

*el principi de la prioritat del «treball» davant el «capital» (cf. encíclica *Laborem exercens*», de Joan Pau II, núm. 12). I, també, que les majories empobrides a tot el món són una denúncia palpable contra la ideologia del neoliberalisme econòmic que fomenta la cobdícia i el lucre i posterga irreverentment les persones.*

Actuant amb esperança —gràcies a molts homes i dones conscients de la seva dignitat obrera— s'han aconseguit molts avenços en el terreny laboral, sindical, social i cultural. Per això, es proposen unes accions en les quals comprometre's: revisar en profunditat l'orientació de la nostra vida social, particularment la manera d'entendre l'economia; enfront del mercat, donar prioritat a la persona, que no pot ser instrumentalitzada per les estructures socials, econòmiques i polítiques; prioritzar els drets dels més empobrits dins el món obrer; treballar per la conciliació de la vida laboral i familiar; treballar en la política, entesa com a preocupació i servei als altres; discernir i donar suport a les diferents propostes i mobilitzacions sindicals i socials per fer front a aquest canvi de model de societat que empobreix els més febles, trencant la comunió i la solidaritat; articular una presència pública de les nostres parròquies i moviments en la societat, on la pregària i l'acompanyament a les víctimes vagin units a la denúncia de les causes que les generen; desenvolupar un treball de conscienciació que trenqui el silenci, el descoratjament i la desconfiança que es viu i s'accepta com a «normalitat».

6

full

Vivències d'un Divendres Sant | Grau Llagostera

A la petita capella d'un hospital hi havia vint persones escasses que, a l'hora de l'adoració de la creu, cantaven amb gran devoció: *Creu sagrada, creu amada, / vine, vine al nostre cor. / Creu formosa, dolça esposa / de Jesús nostre Senyor*. Era gent molt gran i força xacrada. Els coneixia a tots: la Lurdes, que amb molts treballs acompanyava la seva germana Esperança, cega i amb cadira de rodes; en Joan, que des de sempre ha tingut moltes dificultats per a caminar; la Pepeta, també amb cadira de rodes, perquè li faltava una cama; la Presentació, que a mida que passava el temps s'anava tornant més petita dintre la seva cadira; en Josep, que només anava amb bastó i que a fora fumava uns bons caliquenyos; una altra cadira de rodes amb la Lluïsa, a punt de fer cent anys; la Consol,

que també s'anava encongint; la Soledat, que, havent complert cents anys, encara anava força bé; en Lluís, que fins a l'últim feia unes petites curses de demostració; en Jesús, a qui s'aflacava l'oïda i la vista; la Mari, amb el suport del sèrum, acompanyada sempre del seu marit; l'Encarnació, gairebé sense veu, que senyalava amb el dit el que volia i quan li donaves la mà t'estrenyia fort i feia un somriure... i uns quants assistents habituals.

En dir *Creu sagrada, creu amada, vine, vine al nostre cor*, em va remoure pensar que bonic que era aquest desig de no portar-la només damunt, sinó ben endins del cor! Llavors podien dir una altra de les estrofes, amb tota la raó: *Tu ets la via que al cel guia; / tu ets la clau del paradís; / tu la forta nau que ens porta / de la joia al port felç.*

Quatre-cents anys cantant

Manresa.- El dia 4 d'abril van començar els actes commemoratius del quart centenari de la Capella de Música de la basílica de la Seu de Manresa. Òbviament, és l'entitat musical més antiga de la capital del Bages. El primer acte va consistir en una celebració institucional, al saló de sessions de l'ajuntament de Manresa. Hi parlà, en primer lloc, la presidenta de l'entitat, Carme Alarcón. Després hi féu un parlament Mons. Valentí Miserachs, prevere del bisbat de Vic amb importants càrrecs a Roma en l'àmbit de la música sacra, el qual, entre altres coses, establí paral·lelismes històrics entre les capelles

romanes i la capella manresana. Llavors hi intervingué el Dr. Josep M. Gasol, president del capítol de canonges de la Seu, que llegí textos històrics adients. Clogué l'acte l'alcalde de la ciutat, Josep Camprubí, el qual, juntament amb els eclesíastics que l'havien precedit, rebé un record commemoratiu de mans de la Sra. Alarcón.

Naturalment, la commemoració va tenir també la seva part musical, en què la Capella de la Seu interpretà dues peces, «Sant Penitent» i «Goigs de la Mare de Déu de l'Alba», sota la direcció de Mireia Subirana i amb acompanyament organístic d'Ignasi Torras.

Viure, escriure, pregar



El dilluns 11 d'abril va ser presentat a la Sala Mn. Junyent del Casal de l'Església de Manresa el llibre «Des de Navarcles... Un capellà que viu, escriu

i prega», de Mn. Florenci Costa i Padró, prevere del bisbat de Vic i col·laborador del Full.

Va dir primer unes paraules el Sr. Jacint Soldevila, president de la Fundació Santa Maria de Navarcles, que ha promogut el llibre. Després va parlar l'autor, explicant

com es va gestar el llibre, que té tres parts —viure, escriure, pregar—, dient que «cadascú hi podrà trobar quelcom que satisfaci la seva curiositat, que reveli aspectes de la meua persona que li eren desconeguts, que el faci pensar... o que el faci enfadar. I si a algú l'ajuda a pregar, encara em donaré més per satisfet». Seguidament el Dr. Miquel Treserras, prevere del bisbat de Vic i ex-degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, va desentranyar, a partir de les seves competències de mestre de periodistes i d'home de fe i de pensament, les claus del llibre i del seu autor. Més d'un centenar de persones van seguir amb molt interès la presentació.

Racó de la Jornada Mundial dels Joves + Diòcesi acollidora, agost 2011



Les activitats culturals seran una de les programacions més ambicioses de la pròxima JMJ. N'hi ha més de 300 de previstes, amb participació de 37 països, en les seves diverses categories de cinema, música, exposicions, teatre o rutes per la ciutat. L'acreditació de pelegrí, que es pot obtenir en el moment de fer la

inscripció, donarà accés gratuït a tots els actes que tindran lloc del dilluns 15 al dissabte 20 d'agost.

Les JMJ van adreçades als joves entre 16 i 35 anys. El termini per a les inscripcions es tancava el dia 30 d'abril, però segur que encara hi sou a temps. Viure aquesta experiència val la pena. Ho podeu fer entrant a l'adreça www.jbvic.com i clicar on diu «Som-hi a la JMJ!».

Recés de Pasqua a la Casa d'Espiritualitat Claret de Vic

Aquest recés tindrà lloc diumenge vinent, dia 8 de maig. Començarà a les deu del matí i acabarà a les sis de la tarda. L'acompanyament anirà a càrrec de Josep

Vilarrúbias i Jesu Doss, claretians. Per a més informació i inscripcions: tel. 93 885 05 44 o bé c/e claretvic@claretvic.net.

Tot a un euro | **Beato Joan subito Pau II** | Xavier C.

El matí del divendres 8 d'abril del 2005 feia bon dia, a Roma. Un sol lluent esquitxava la ciutat de calors primerenques.



A la plaça de Sant Pere del Vaticà, ràfegues de vent feien anar en doina valones vermelles, alhora que voleiaven solideus cardenalics de venerables testes octogenàries. Unes tres-centes mil persones col·lapsaven la gran plaça i dos-cents caps d'estat assistien col·littats a les exèquies del papa Joan Pau II, mort sis dies abans. Les despulles del pontífex reposaven en un senzill fèretre de xiprer de fusta vista, jacent sobre el terra. El vent que serpentejava per l'ambient anava girant fulls del llibre de l'evangeliari col·locat sobre el taüt, com una màgica lectura de la vida del sant pare finat, el 264 successor de Pere, el pescador. La televisió ho transmetia al món.

El dissabte 2 abril a la tarda, la vida de Karol Wojtyła s'extingia a les seves estances del Vaticà. A baix a la plaça, abraçada per la columnata de Bernini, hi anava afluint gent en saber-se l'agreuament de la seva salut. La multitud resava, plorava, encenia espelmes, can-

tussejava calmoses melodies poloneses i tots tenien els ulls fets en el llum encès a la coneguda finestra on sortia cada diumenge al migdia. A les nou toques el llum s'apagà i s'anuncià la seva mort, i la gentada, dolguda i agraïda, esclatà en un espontani aplaudiment d'admiració. Joan Pau II acabava d'entrar en el si de Déu i en el judici de la història.

Als ulls humans, el Papa Wojtyła tingué una vida de pel·lícula. Universitari, esportista, picapedrer, artista de teatre, consiliari de jovent, hagué d'amagar-se i fugir dels nazis...; va ser l'últim cardenal que entrà en el conclave que l'havia d'elegir papa l'any 1978 perquè se li espatllà el cotxe i hagué de fer autostop. És el primer pontífex modern no italià, féu molta vida als avions pels 104 viatges arreu del món, elevar als altars 52 sants i 145 beats, sofrí un atemptat que quasi li costa la vida el maig de 1981, contribuí a la caiguda del Mur de Berlín, escriví catorze encíclics, infinitat de sermons i exhortacions, parlava la tira d'idiomes, però el català se li resistia... Els números del pontificat són espectaculars.

Avui la plaça romana de Sant Pere estarà a vessar per la seva beatificació. La gent, el dia de l'enterrament, clamava: *Santo subito!*, i l'ascensor fins a la glòria de Bernini s'ha parat al primer pis. Ja empenirà la pujada fins dalt perquè els vint-i-sis anys de papat, més IVA (un miracle), de Joan Pau II donen per a això *subito*.

fxavier3659@yahoo.es

8

full

Dites casolanes | Sebastià Codina



Cada dia muda el vent, l'home a cada moment

És difícil anar contra corrent i ser fidels a les nostres conviccions. És fàcil ser una mica caragirat. No costa gens. Si aquest canvi que es dona sovint fos un pas endavant, molt bé. Fàcilment som una mica baliga-balagues. Ens decanem segons el vent. Quan el compromís és seriós i suposa una fidelitat sense trampes, deixem que el vent se'ns emporti a ultrança. sense nord ni guia. Ens cal coratge per a dir no quan calgui i per a dir sí sempre que convingui. No ens podem deixar empènyer per la primera ventada que bufa i aixeca polseguera i no ens deixa veure a un pam del nas. Recordant aquell temps que batíem amb animals, caldria fer servir el bon vent de marinada per a separar el gra del boll i de la palla i que romanguí només el gra de la veritat i de la bondat, malgrat totes les tamborinades.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
 Santa Maria 1, 08500 VIC
 Tel. / Fax 93 885 07 09
 Correu electrònic:
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
 SOLSONA: Júlia Ayala
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
 Tel. 973 48 06 19
 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
 Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09
 IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60